

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת ק"ר	הדלקת הנרות	אלעד
8:54	7:13	אלעד
8:55	7:03	בית שמש
8:54	7:21	בני ברק
8:55	7:16	חיפה
8:53	7:13	טבריה
8:53	7:01	יבנאל
8:52	7:05	ירושלים
8:53	7:12	מודיעין עילית
8:53	7:12	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 14, גליון 44 (712)

פרשת מטות מסעי, שבת ר"ח, ראש חודש אב, שנת תשפ"ה לפ"ק, אבות פרק ב'

שיעורים כסדרן: | נ"ך: משלי ט"ו | בבלי: עבודה זרה ל"ח | ירושלמי: כתובות ל' | תוספתא: עדיות ב' | רמב"ם: זכיה ומתנה י'

מוהרא"ש מספר

חורבן בית המקדש

חכמינו הקדושים מספרים (גיטין נה: גו.) את כל השתלשלות העניינים, איך התחיל חורבן בית המקדש. היה יהודי שהיה לו חבר בשם 'קמצא' ושונא בשם 'בר קמצא', הוא ערך סעודה – סעודת סיום או חתונה או מסבה לעובדים שלו – והוא שלח שליח שילך ויקרא לחבר שלו 'קמצא', השליח טעה, הוא קרא לשונא 'בר קמצא', באמצע הסעודה מבחין היהודי שהשונא שלו יושב במסבה שלו, הוא נגש אליו ואמר לו: "תצא מפה, אני לא רוצה לראות אותך אצלי בבית!" בקש ממנו בר קמצא: "אני מתחנן אליך, אל תביש אותי, אם התגלגל כך שאני כאן, תן לי להשאר פה! אני מוכן לשלם את עלות המנה שלי" ענה לו היהודי: "לא, תצא מכאן!" ואמר לו בר קמצא: "אני מבקש ממך, אל תביש אותי, אני אשלם לך חצי מעלות המסבה" אבל היהודי לא התרצה, וצעק לו בחזרה "לא! תצא מכאן!" ממשיך בר קמצא ומבקש: "אתה יודע מה? אני מוכן לשלם לך את כל עלות המסבה, רק אל תביש אותי, אל תשפיל אותי, תן לי להשאר כאן" תפס אותו היהודי וזרק אותו בבזיון מהבית שלו. <<<<

מילה של התחזקות

אני מאד מרצה לשמוע שקבלתם על עצמכם לטול ידים בבקר ליד המטה וזה סלק את הפחדים, התקפי הפאניקה והחרדות; אתם כבר רגועים ושמחים.

זה ממש כן, נטילת ידים בבקר מסלקת את כל הפחדים: כן כתוב בשלחן ערוך (אורח חיים סימן ד', סעיף יט), שבכל הזמנים שצריכים לטול ידים, אם לא נוטלים – מקבלים פחדים שוא, לא יודעים ממה הפחדים מגיעים.

גם על ידי תודה והודאה להשם יתברך מסתלקות כל הרוחות הרעות; בשאומרים יום יום: "תודה השם על כל מה שאתה נותן לי, על כל כף הרבה טובות, על כל כף הרבה חסדים".

(עצתו אמונה פנחס תשפ"ה)

ווארט על הפרשה

לא יחל דברו ככל היצא מפיו ועשה. בפרשת השבוע אנחנו לומדים על המצוה של נדרים. זוהי מצוה פלאית, ישנם דברים שהתורה לא מרשה לאכל, כמו בשר חזיר, נבלות וטרפות, מגיעה ההלכה של נדרים ואומרת אם אדם אומר על דבר התר: "קונם כפר זר", אני לא הולך להנות מהלחם הזה, או מהמשקה הזה, זה הופך להיות אסור, אסור לאדם לאכל את זה, אם אכל את זה בשוגג הוא מביא קרבן ואם במזיד הוא מקבל מלקות.

כאן רואים את הכח שיש ליהודי בפה, אפילו דבר מאכל שהתורה מתירה לאכל, אם הוא מוציא מהפה נדר שהוא לא הולך לאכל את זה, זה נהיה אסור מן התורה, אז בודאי כשאדם מגיע להשם יתברך ואומר לו: "אני רוצה להיות יהודי, אני רוצה ללמד, אני רוצה להתפלל", "באמת אני רוצה להגיע לבית הכנסת להתפלל שחרית מנחה וערבית, מה אעשה שיש לי נסיונות, היצר הרע מבלבל לי את המח כל יום עם דברים אחרים", "רבונו של עולם אני רוצה לכוון בתפלה", "אני רוצה לזכות לעינים טהורות ולמח טהור" – אז בודאי שזה פועל!

זה חזק נפלא, אם אדם מדבר דבורי סרק, כמו 'אני כן הולך לאכל' 'אני לא הולך לאכל' 'אני הולך לישן' 'אני לא הולך לישן' זה כל כך חשוב, זה הופך לנדר, אז קל וחמר כשיהודי מוציא מהפה שלו להשם יתברך, מה הוא רוצה 'אני הולך לעבד את השם' – שזה יקרב אותו יותר להשם יתברך.

רבנו ז"ל ספר על שנות נעוריו (שיחות הר"ן, סימן ט"ב) שבהתחלה הוא היה מסגף את עצמו הרבה, והיה צם הרבה תעניות, אבל לא על ידי זה הוא זכה לדברים הגדולים שלהם הוא זכה, ואל לנו לחקות אותו בדברים האלו. העקר מה שגרם לו להיות צדיק היה שהוא דבר הרבה אל השם יתברך בשפה שלו, הוא בקש והתחנן הרבה מהשם יתברך שהוא רוצה לזכות להיות יהודי כשר, וזה משהו שכל אחד יכול וצריך לחקות, כי הדבורים שמוציאים מהפה להשם יתברך, זה מביא את האדם לדברים הכי גדולים והכי טובים בזה עולם.

פעם משהו אמר לרבנו: "וכי זו חכמה בכלל להעשות צדיק כל כך גדול?! בודאי שרבנו גדל להיות רבנו, כי הוא מיחס לצדיקים כל כך גדולים שרפי מעלה, אתם נכד של הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, ונכד של הרב הקדוש רבי נחמן מהורדנקה זכותו יגן עלינו ושל עוד צדיקים, זאת הסבה שזכיתם לכאלו מדרגות גבוהות" רבנו התרעם מאוד וצעק (שבחי הר"ן, סימן כו): "אני הגעתי למה שהגעתי, לא בגלל שאני מיחס לכאלו סבים גדולים, לא מצד הנשמה שלי וכו', רק בגלל שהתגעתי הרבה, וכל אדם יכול לזכות לזה", "ואפילו אם הייתי נולד בבית הכי פשוט, גם הייתי זוכה למדרגות שלי, על ידי גייעה רבה". (שבחי הר"ן, סימן כה)

זאת טעות של בחורים ואברכים, חושבים 'פלוני יכול להצליח, כי הוא מיחס, אבל אבא שלי שואב מים, משלוחים, נהג אוטובוס, אבא שלי כלום'ניק, אני לא יכול להצליח' אבל רבנו אומר אחרת, אם היה לי אבא שואב מים, סבל או רוכל, גם היית מגיע למה שהגעתי, כי דברתי הרבה אל השם יתברך, התפללתי הרבה, בקשתי וטענתי לפני הקדוש ברוך הוא. לא היתה שיחה אחת אצל רבנו שרבנו לא דבר עם אנשי שלומנו מתפלה והתבודדות. כל השיחות היו רק כדי להחדיר בנו את הענין של תפלה והתבודדות.

אף אחד לא צריך לראות מה אני עושה, לא צריך לצעק, לא צריך לצוח, לא צריך לגנוח, אני מנענע את השפתיים. פעם משהו הגיע להגיד לרבנו שאין לו חדר מיוחד ששם הוא יכול לדבר אל השם יתברך, כשהוא יקנה דירה משלו הוא יבנה שם קומה אחת להכנסת אורחים, וקומה אחת להתבודדות... אמר לו רבנו (שיחות הר"ן, סימן ערה): "מתחת הטלית זה כמו חדר מיוחד" מתפסים עם הטלית ומדברים אל השם יתברך. בכל מקום שהולכים והיכן שנמצאים צריכים לפתח את הפה ולדבר אל השם יתברך, ועם המלים הספורות שאומרים להשם יתברך, כל החיים הופכים להיות טובים, הן ברוחניות והן בגשמיות.

(אשר היה אל יואל, מטות מסעי תשפ"ב)

תשתק ותשתק

בצורת ה' יתברך

ערב שבת קודש פרשת פנחס, מברכין אב, כ"ב תמוז, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... נרו יאיר

אם צועקים עליך - תשתק, ואם זה בבית - בודאי שתשתק, ואם אשתך מדברת אליך לא יפה - תקבל את זה בתור כפרת עוונות; אם היית יודע מה מתכפר בזה שהאשה מדברת בעקיצות, בזלזול, כמה עונשים קשים ומרים מסלקים - היית מקבל את זה באהבה.

אבקש ממך בני יקירי אהובי, תשתק ותשתק, וכשאינו לך כבר כח, אתה מרגיש שאתה לא יכול יותר, לכל דבר יש גבול - תשתק, תקבל את זה באהבה, זה יוריד ממך את כל החלודה והלכלוך. כי כשחוטאים, מסתכלים ראיה אסורה אחת, חושבים מחשבה רעה אחת...

מוהרא"ש אומר שהבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו גילה לנו סוד, מי שפוגם במחשבה - סובל מהילדים, מי שפוגם בדבור - סובל מהאשה, ומי שפוגם במעשה - סובל מאנשים. מוהרא"ש מסביר את זה, שאם לא שומרים את הדבור, עונים בחזרה - אזי סובלים בבית, כי אסור לענות בבית, אסור להוכיח שהיא לא צודקת. זה מה שחכמינו הקדושים אומרים (חלין פט): "אמר רבי אילעא, אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שבולם את עצמו בשעת מריבה", העולם עומד רק אם שומרים על הדבור במריבה, לא עונים בחזרה, ואם עונים, מכאיבים - העולם נחרב.

עכשו מגיעה שבת, אני רוצה לבקש ממך שתתבונן וכבר תפסיק לריב, ואם אשתך היא זאת שמתחילה לריב, היא מתחילה לבזות - חס ושלום אל תענה, אבקש ממך תשתק ותשתק, וכשאינו לך כבר כח - תנוח ותשתק, ואם היא צועקת - תאר לעצמך שאתה נמצא בבית דין של מעלה ודנים אותך על מעשיך והבזיונות מסלקים הכל.

אני נמצא בקריה בקיץ, אני מאד נהנה; מקום טהור, מקום שמת, בבקר אני לומד את דף הגמרא עם האברכים, ובערב אני יושב עם הבחורים ואנחנו מדברים מרבנו. שבת שלום.

(עצתו אמונה פנחס תשפ"ה)

ספר המדות תפילה

עח. מי שמתפלל על חברו, על ידי זה

הקדוש ברוך הוא כופל לו את טובתו.

עט. תפלה שאינה נתקבלת למעלה,

נשורפת.

בר קמצא היה מאד פגוע, מאד פאב לו שישבו שם יהודים כשרים, כולם ראו איך משהו שונה יהודי אחר, משהו מכה את זולתו, מביש אותו, ואף אחד לא הגיע לגונן עליו, אז הוא הלך לקיסר והלשין על היהודים, ומכאן התחיל כל החרבון.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (יומא ט:) בית המקדש הראשון נחרב כי עברו על שלושת העבירות הכי חמורות, עבודה זרה, גלוי עריות ושפיכות דמים. כשלושים נ"ד אי אפשר ללל להבין את זה, רואים איך שמלכי ישראל עבדו עבודה זרה, לא היה מקום אחד בכל ארץ ישראל שלא היו בו פסלים וצלמים, אפילו לתוך בית המקדש הכניסו עבודה זרה, היה גלוי עריות, היה שפיכות דמים, הרגו צדיקי אמת ונביאים, והשם יתברך הגלה את בני ישראל לשביעים שנה.

אחרי שביעים שנה הגיעו הצדיקים עזרא ונחמיה ובנו מחדש את בית המקדש, היתה רוח של קדושה, לא היו עוד העבירות המזכורות לעיל ועם כל זאת זה נחרב, מדוע? כי שנאו אחד את השני.

מסימת הגמרא ואומרת (ס:) "ועדיין מרקד בינו" - זאת הסבה שאנחנו עדיין נמצאים בגלות, כי יהודים רבים ביניהם עדיין, העבירה של שנאת חנם עדין שוכנת בתוכנו.

כעת כשאנו יושבים על הרצפה ומקוננים על חרבון בית המקדש, צריכים לראות איך אנחנו יכולים לבנות מחדש את בית המקדש. שמענו מאות פעמים ממוהרא"ש זכותו יגן עלינו, בכל השיעורים מוהרא"ש הזכיר את זה, וכל אלו שהתקברו כעת יכולים ללמוד ולקרא את זה במכתבים באשר בנחל, יראו שם איך מוהרא"ש כותב מכתב אחרי מכתב: "מה הפונה גלות? - שנאה!" שיהודים שונאים אחד את השני, לא יכולים לסבול אחד את השני - זה גלות!

רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן א) שהיצר הרע מתלבש במצוות וכו' הוא מרמה את האדם שיעזוב את השם יתברך, היצר הרע מסית את האדם שיעשה מחלקת לשם שמים, הוא אומר לאדם: "אתה יודע, מצוה עצומה לשנא את פלוני", "אתה יודע, מצוה עצומה לשנא את אלמוני", "מצוה עצומה לבזות את היהודי הזה והזה", "מצוה עצומה להקניט את היהודי הזה והזה", צריך לקבל על עצמנו כעת ולבקש הרבה מהשם יתברך על כך שאני לא ישנא אף יהודי אפילו שזה נראה כמו מצוה.

בודאי שישנם חלוקי דעות אחד עם השני, אבל זה היפי של העולם, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות נח:) "כשם שפרצופיהן שונות, כך דעותיהן שונות", השם יתברך ברא את העולם שכל אחד נראה שונה, כל אחד חושב אחרת, לכל אחד דעה שונה, טעם אחר, רעיון משלו, ודרך איך הוא חי את חייו, ועם כל זאת אני לא צריך לשנא אותו, אתה תחשוב אחרת ממני ואני אחשב הפוך ממך, והכל בסדר, לא צריך לחשב אחיד, סוף פסוק אנחנו כלנו מאמינים יחד בבורא אחד ובצדיקים, אנחנו לא שונאים אחד את השני.

להיות באחדות עם כל אחד זאת אינו הפונה שאני צריך עכשו להתלבש כמוד, אם אתה הולך בשבת עם שטריימל - אני גם צריך לחבש שטריימל, אם אתה הולך בשבת עם כובע - אז אני צריך להפסיק ללכת עם השטריימל וללבוש כובע, או שאתה הולך בלי כובע בכלל - אז אני צריך ללכת גם בלי כובע... לא! אני מתנהג כפי שאני מתנהג, ואתה תתנהג איך שאתה מתנהג, לי יש את השיטות שלי ולך יש את השיטות שלך, אבל אנחנו לא שונאים אחד את השני!

זה תשעה באב, שעם ישראל יפסיקו לשנא אחד את השני, אני לא צריך להשתדד עם כל אחד, אני אשתדד רק עם אנשים שלבושים כמוני, אבל לשנא?! - אסור לשנא, צריך לסבול אחד את השני!

אותו דבר זה בבית יהודי, חייב להיות שלום, צריך להניח הכל בצד, לא צריך לעשות 'כף' או 'אחרת', שים הכל בצד העקר שיהיה שלום, שתהיה אהבה בין הבעל לאישה, שהילדים יאהבו אחד את השני, את זה יחדיר משיח.

אדם נולד עם מדות רעות, אפילו כשהוא עדיין מאד קטן, זו הסבה למה השם יתברך ברא את האדם כדי שהוא יעבד על המידות, מוהרא"ש היה נוהג להמחיש לנו, איך שאפשר לראות אפילו על ילדים ממש קטנים שיש להם כבר קנאה, רואים שכשנולד תינוק כולם נותנים לו תשומת לב, כל אחד משתעשע אותו, כולם מסתכלים עליו, איך שרק מגיע תינוק חדש מתחילים להשתעשע עם התינוק החדש, אפשר לראות איך שבשקט וגש הילד היותר גדול לתינוק ויתן לו צביטה או שיפיל אותו, או שימשוך לו בצוארון, כששואלים אותו: "למה אתה עושה כך?" אז הוא יעשה את עצמו כאילו הוא לא התכוון לכולם, הוא ירוץ מהר להביא לו מוצץ או בקבוק...

הורים צריכים להחדיר בילדים מדות טובות כשהם קטנים, לדגמא: כשילד משחק עם השכנים והוא מחזיק חטיף בידי, והשכן מבקש ממנו מהחטיף, צריך ללמד את הילד שיתן מעט לשכן, אפילו שהילד לא רוצה והוא טוען: "אני לא רוצה, זה שלי!" צריך ללמד אותו מדות טובות: "תן משלך לשכן", כך גם צריכים המלמדים להחדיר בתלמידים שלהם שיגדלו עם המדה של לפרגן לאחרים, אם ילד מביא לתלמוד תורה משחק והוא סיים כבר לשחק עם זה, ומגיע חבר ומבקש את זה ממנו, והילד עונה: "לא! זה שלי!" שילמדו אותו "תן לחבר שלך את המשחק שלך!".

השם יעזר שנזכה להתחיל להתפייס ולחיות בשלום.

(אשר היה אל יואל, תשעה באב תשפ"ב)

להרשות לבעל לנסע לאומן?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

תודה על הכל. בעלי מאד רוצה לנסע לאומן על ראש השנה, ואני לא יודעת מה לעשות, אין לי חשק, מצד אחד בעלי כל כך טוב אלי, ואין לי חשק שהוא יסע, אבל אני רואה כמה הוא רוצה לנסע, אני רוצה לשאול את ראש הישיבה שליט"א איך אני יכולה לגרם שכן ארשה לו לנסע?

אני גם צריכה את המלים הטובות והחמות של ראש הישיבה שליט"א ואת החיזוק שמשתלם לאשה להרשות לבעלה לנסע לאומן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת בלק, י"ב תמוז, שנת ה'תשפ"ה

לאף אחד לא נעים כשהבעל נוסע, לכל הנשים לא קל להיות לבד עם הילדים כשהבעל נוסע לראש השנה אל רבנו, ולא רק לנשים זה קשה, לנו הגברים הנסיעה הרבה יותר קשה, זו דרך קשה ומתישה עד שמגיעים אל רבנו, ולהיות שם קשה, והנסיעה חזור גם קשה מאד ובכל זאת אנחנו נוסעים, כי בראש השנה כותבים כל מה שיקרה עם האדם ועם אשתו וילדיו. כך אומרים בתפלה (פייט ונתנה תוקף): "בראש השנה יכתובון, וביום צום כפור יחתמוון, מי יחיה, ומי ימות, מי באש, ומי במים", וכן הלאה.

נכון שקשה להשאיר לבד בבית אצל מה הייתם עושים אם מחכה לכם חס ושלום משפט קשה, ואתם צריכים לחפש עורך דין גדול שיציל אתכם מהמשפט הגדול, ויש לכם את האפשרות שהבעל יסע אל עורך דין הגדול שיגן עליכם, אבל תצטרכו לישון לבד בבית, או במטה קטנה אצל אמא שלכם, הייתם מסכימים? ואם הבעל יכול לנסע אל מישוהו שיגן עליו ועליכם ביחד, וגם לפעל פרנסה בשבילכם, אצל תצטרכו במשך שבוע לישון אצל אמא שלכם, ואתם תבכו, ואמא שלכם תגיד לכם כך וכך, הייתם אומרים לבעל שישאיר בבית? אני בטוח שהייתם מחזקים את הבעל לעשות מה שנכון לעשות ושיילך אל הרופא, אל העורך דין, ויחזור הבית בריא ועם שפע.

אז בודאי כשמגיע ראש השנה, עומדים לשפוט את כולם, וכאן יש רבי שאומר (חיי מוהר"ן, סימן תה): "הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, השם יתברך נתן לי זאת במתנה, כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי", עוד אמר רבנו (שם, סימן תו): "שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפילו הם לקבל תקון, כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות", עוד אומר רבנו (שם, סימן תג): "ומי שזוכה להיות אצלו על ראש השנה, ראוי לו לשמח מאד מאד", אז בודאי שאשה שלא מונעת מבעלה לנסע לאומן על ראש השנה - תזכה לכל ההבטחות ולכל טוב.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה בלק תשפ"ה)

תשכז.

שמיני עצרת, שבת כ"ב בתשרי: בסעדת הבקר ישובו הרבה אנשי-שלומנו אצל רבנו ז"ל. ורבנו ז"ל דבר נפלאות כדרכו.

ובתוך שיחתו הקדושה אמר הענין, שעל חליף (ספין שחיטה) טוב יכולים לראות כל הפלים של הבית המקדש (בלקוטרמוהר"ן חלק א', סימן רעח).

ונתלהב רבי נתן כל-כך, עד שהרים קולו ואמר: "רבי! כמדתה לי, שאין לכם לקנא שום צדיק לא בעולם הזה ולא בעולם הבא".

השיב לו רבנו ז"ל: "הלא זה פרוש הפסוק (במדבר כה, יא): 'בקנאו את קנאתי' - בחינת הצדיק, שאינו מקנא שום צדיק לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, רק אותו יתברך לבד".

ורבי נתן מעצם הרגשותו בעמק פרוש הפסוק הזה נתלהב עוד יותר והרים קולו עוד פעם ואמר: "אולי כך הוא הפרוש מה שאמרו חז"ל (סנהדרין צח:): אין בן דוד בא אלא בהסמך הדעת; הינו שיהיה כבר בעולם, ולא ידעו, כי כבר הוא". בזה הלשון אמר: "מע וועט שמיסען משיח משיח, צום סוף אט איז ער", (ישוחחו וידברו משיח משיח, ולבסוף - הנה הוא).

והשיב לו רבנו ז"ל: "תסתפל שם בגמרא" (בזה הלשון אמר: קוק אריין דארט איז די גמרא) ותראה, שגם רב נחמן אמר כן: אי מן חיי אנא, אם הוא מהחיים, אז אני הוא. וסיום רבנו ז"ל בפנים שוחקות: "אנא הוא".

אחר-כך דבר רבנו ז"ל הרבה בענין לרונ את הכל לכף זכות אפילו רשע גמור. וגלה את כל המאמר (בלקוטר מוהר"ן חלק א', סימן רפב) עד ודע, שמי יכול לעשות אלו הנגונים וכו', עין שם.

הבעל שם טוב הקדוש ברוך יהודי אחד, שיזכה לקבל פני משיח צדקנו, איר זאלט זוכה זיין צו דערלעבן משיח'ן. והארץ ימים עד מאד. ובזמן רבנו ז"ל היה כבר גביל של מאה וחמש עשרה. ומרב זקנותו כבר קץ בחייו ורצה למות, והיה נוסע אל כל הצדיקים להתאונן לפניהם, היות והבעל שם טוב הקדוש ברכו, שיזכה לקבל פני משיח צדקנו ועדיין לא זכה לזה והוא כבר זמן מפלג וקץ בחייו - ועל כן אינו יודע מה לעשות. ושום צדיק לא ידע מה להשיבו רק כבודו אותו מאד מאד, מאחר שזכה לקבל ברכה כזו מהבעל שם טוב הקדוש.

פעם אחת בא לעיר ברסלב ושמע, שגר כאן נכד הבעל שם טוב הקדוש - רבנו ז"ל - על כן נתישב להפגס אליו. ונכנס אל רבנו ז"ל והתרעם לפניו מאד, היות שאין לו כבר פח וסבלנות לחפות עד שיזכה לראות פני משיח צדקנו.

ההפצה הולכת ונהיית חזקה וטובה יותר אצל אנשי שלומינו.

בכל יום רביעי אחר הצהריים, כולם יכולים לראות את עשרות הקופסאות הגדולות בבית המדרש שמגיעות ישירות מקרן ההדפסה. בתוך הקופסאות מונחים בצורה מסודרת הספרים, הקונטרסים וכדומה, כל אחת מוכנה לכל מפיץ לפי נטיית נפשו וצורכו.

לפי מה ששומעים ממשרד קרן ההדפסה, יש עלייה אדירה בהזמנות הן בכמות והן באיכות. מגיעים באופן סדיר מפיצים חדשים, ומזמינים יותר פריטים.

בשיחה עם מפיץ, הוא סיפר לנו מנקודת מבטו איך הוא הרגיש חסר אונים. "הס"ם, הוא אומר לנו, "מנסה לשבור את כל אחד, אבל הוא שם דגש יותר על המפיצים. אבל כשאנחנו נכנס בין אנשי שלומינו ושומע את המשוב החיובי 'אה, מפיץ, זה נותן לך הרבה חיוק'". הוא מרגיש שלהיות מפיץ הוא דבר נכבד בעיני אנשי שלומינו. "עם הזמן ראיתי שאנשי שלומינו לא אומרים את זה סתם, הוא אומר לנו. "לאנשי שלומינו יש תחושה חזקה לגבי ההפצה".

הוא זוכר סיפור שקרה במונסי: "פעם יצאתי להפצה, לאן הולכים? הקב"ה הוביל אותי לרחוב מסוים. הייתי שבור, אבל צריך לעשות משהו לפרנסה. הולכים מכתובת לכתובת, אחד לוקח, השני נותן. פתאום אני מגיע לכתובת, מישהו פותח לי ואומר 'דקה אחת'. הוא חוזר ומביא מאה דולר - זה היה עבורי חיוק עצום".

מעשה נוסף הוא מספר לנו: "יום אחד הלכתי להפצה בבית מדרש בוויילאמסבורג. הפצתי את הספר 'אריך אפים'. לפתע מתקרב אליי יהודי בגיל ביניים ואומר לי: 'לפני שנים, אחרי חתונתי, עברתי קשיים רבים בבית, ואף אחד לא לימד אותי מהו באמת שלום בית, עד שמצאתי את הספר 'אריך אפים'. מצאתי קטע בעמוד ל"ה, ואני יודע את כל העמוד בעל-פה', הוא אומר לי, ומתחיל לצטט לי את כל הדרך בעל-פה. 'כל יום כשהורתי הביתה, למדתי אותו, וזה נשא אותי והציל את שלום ביתי'".

יום אחד מוקדם השבוע, לאחר שלמדנו דף בגמרא, שאל ראש הישיבה שליט"א את אנשי שלומינו שסיפרו על הפצה, ורבים מאנשי שלומינו סיפרו סיפורים מאוד מעניינים. ראש הישיבה שליט"א אמר שכעת בימי הקיץ, היהודים שנוסעים בהרים, ורואים בכל מקום יהודים שעומדים לתפוס טרמפ, וכשמקבלים יהודי לטרמפ, כבר זוכים למצווה גדולה של הכנסת אורחים. ואם עוד שומעים בזמן הנסיעה שיעור, עשו גם הפצה.

היום יוצאים עשרות אנשי שלומינו להפצה, כל אחד בזמנו, בדרכו ובמקומו - אחד אחר הצהריים, אחד מוקדם בבוקר, אחד בקרית יואל, אחד בפולטבוש, אחד בשוב קטן, אחד בהרי הקאטסקילס. אחד מרגיש שקונטרסים הולכים טוב יותר, אצל אחר מבקשים יותר עלונים, אחד אומר שיותר מצליחים אצלו יו אס בי, אחר מחלק ספרים.

המפיצים משלמים על הספרים מחיר נמוך מאוד, יותר זול מעלות הייצור, וזה משלמים על ידי אלו שתורמים לזכות או מהדורא.

כולנו מפיצים, או שבעצמנו מחלקים ומוכרים ספרים וקונטרסים, או תומכים במפיצים ובמדפיסים בכסף או במאמץ, כי לכולנו יש מטרה אחת - להביא את כל העולם אל הבורא.

תשכח.

יום ב', אָסְרוּ חַג סְכוּת, כ"ד בתשרי: הִיָּה רַבְּנוּ ז"ל נִבְהַל וְנִחְפָּז מְאֹד לְנִסֵּעַ לַעֲרֵי לְמִבְּרָג. וְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִכְיִנוּ בְּזִרְיוֹת עֲגָלוֹת לְלוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל כְּפָהוּג.

וְכֵן אוֹתָם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַעֲשִׂירִים, שֶׁלְקָחוּ מִקֶּדֶם אֶת רַבִּי נֶחֱמָן, (עֵין לְעִיל סִימָן תשכב), חָזְרוּ עֲכָשׁוּ וְרָצוּ לְנִסֵּעַ לַעֲרֵי מְאֹהֵלֹב וְלֹא רָצוּ לָקַח אֶת רַבִּי נֶחֱמָן, אֲךָ הוּא הִפְצִיר בָּהֶם מְאֹד. וְאַחֵר הִפְצִירוּ נִתְרָצוּ לְקַבֵּל אוֹתוֹ עִמָּהֶם, אֲךָ הִתְכַּנֵּית שֶׁלֹּהֶם בְּנִסְיָה הִיָּתָה לְלוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל עַד עֵיר קְרָאסְנִי, וּמִשָּׁם יָסְעוּ לְמְאֵהֵלֹב.

וּמִמְחַמַּת שְׁרַבְנוּ ז"ל נִכְנַס בְּזִרְיוֹת גְּדוֹלָה אֶל הַעֲגָלָה שְׁלוֹ. הִתְחִיל לְנִסֵּעַ תְּכַיִּמִיד; וְכֵן הַעֲשִׂירִים, שֶׁכָּבֶר הָיוּ מוֹכְנִים עִם הַעֲגָלָה שֶׁלָּהֶם, גִּסְפָּן נִסְעוּ תְּכַיִּמִיד אַחֵר עֲגָלַת רַבְּנוּ ז"ל. אוֹלָם כָּל הַעֲגָלוֹת שֶׁל שְׁאָר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נִתְעַכְּבוּ קֶצֶת, עַד שֶׁנִּכְנְסוּ וְעַד שֶׁהִתְחִילוּ לְנִסֵּעַ, לָקַח קֶצֶת זְמַן. וְרַבִּי נֶחֱמָן נִשְׁאָר לְנִסֵּעַ עִם עֲגָלוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּיכֵן אָמְרוּ לוֹ הַעֲשִׂירִים, שִׁיסֵּעַ עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַד עֵיר קְרָאסְנִי, וְשֶׁם יִקְבְּלוּ אוֹתוֹ לְנִסֵּעַ עִמָּהֶם לַעֲרֵי מְאֵהֵלֹב.

(הַמְשָׁךְ יָבֵא אִי"ה - גִּלְקָה מִסְפֵּר "פְּעֻלַּת הַצַּדִּיק")

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה בערל שניטצלער שליט"א קרית ברסלב

מלמד חשוב במוסדותינו הקדושים
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה אהרן פיש הי"ו קרית ברסלב

להולדת הבת למזל טוב

מו"ה אהרן סאמעט הי"ו ביתר עילית

להולדת הבת למזל טוב

מו"ה משה אהרן שפילמאן הי"ו וויליאמסבורג

להולדת הבת למזל טוב

מו"ה יואל לאנדא הי"ו קרית ברסלב

להולדת הבן למזל טוב

מו"ה ישעי' איידליס שליט"א וויליאמסבורג

מלמד חשוב במוסדותינו הקדושים

לרגל החללקה לבנו ישראל דוד נ"י למז"ט

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית ימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמינית שיעור יום ג בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד' 3- רח' נהרדעא 24
---	---	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה)
שמינית שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	

קוואל פון חיוק (לנשים) - שיעורים: סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69

ארה"ב | 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380
אנגליה | 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com

קול ברסלב - שיעורים; חיוק יומי; נגינים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב | 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה | 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
חיוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799